NORAKSTS
Lieta Nr.A420811510
A01108-12/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 3.augustā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:
tiesnese L.Konošonoka,

ar tulci A.Kvjatkovsku,

piedaloties atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts ieņēmumu dienesta pārstāvēm *D.S.* un *T.S.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 26.oktobra lēmuma Nr.22.4.6/55534 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts ieņēmumu dienests, veicot pieteicējas SIA *„/Nosaukums/"* datu atbilstības pārbaudi par 2010.gada februāri, konstatēja neatbilstības starp nodokļu maksātāja pievienotās vērtības nodokļa deklarācijās un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju.

Ar Valsts ieņēmumu dienesta Nodokļu kontroles pārvaldes direktora 2010.gada 6.septembra lēmumu Nr.23.20.3/45890 pieteicējai par 2010.gada februāri papildu nomaksai budžetā noteikts pievienotās vērtības nodoklis 17 633 lati, nokavējuma nauda 1472,36 lati, kā arī samazināts no budžeta atmaksājamais pievienotās vērtības nodoklis par 163,18 latiem.

[2] Izskatījis pieteicējas apstrīdēšanas iesniegumu, Valsts ieņēmumu dienests 2010.gada 26.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.22.4.6/55534 (turpmāk – Lēmums), ar kuru zemākas amatpersonas lēmums atstāts negrozīts.

Lēmumā norādīts, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* amatpersona noliedz jebkādu saimnieciskās darbības veikšanu, norādīto darījumu partneru līgumos ir pretrunīga informācija, SIA *„/Nosaukums 2/"* nav ne materiāltehnisko, ne darbaspēka resursu, nevar izsekot darījumu secīgai norisei, apstrīdama reālas saimnieciskās darbības veikšana, 2010.gada 3.maijā sakarā ar nesasniedzamību juridiskajā adresē SIA *„/Nosaukums 2/"* izslēgta no Valsts ieņēmumu dienesta ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo personu reģistra, savukārt 2010.gada 9.jūlijā – no komercreģistra. Tā kā pieteicējai bija iespēja izvēlēties darījumu partneri, tai bija jāizvērtē, kādus riska elementus darījums ietver. Līdz ar to pieteicēja ir atbildīga par tiesību normām neatbilstošu dokumentu iegrāmatošanu grāmatvedības reģistros. Ņemot vērā minēto, pieteicējai nebija tiesību veikt priekšnodokļa atskaitījumus 17 796,18 latu apmērā, jo pieteicējas grāmatvedības reģistros reģistrētās SIA *„/Nosaukums 2/"* vārdā noformētās pavadzīmes un rēķini satur nepatiesu informāciju un saskaņā ar likuma "Par grāmatvedību" 2. un 7.panta nosacījumiem nav atzīstami par attaisnojuma dokumentiem ierakstu veikšanai grāmatvedības reģistros, kā arī par pievienotās vērtības nodokļa rēķiniem, atbilstoši kuriem atskaitāms priekšnodoklis saskaņā ar likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktu.

[3] SIA *„/Nosaukums/”* iesniedza tiesā pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Pieteikumā norādīts, ka, pieņemot Lēmumu, nav ņemti vērā pieteicējas paskaidrojumi un iesniegtie dokumenti, kas apliecina 2010.gada februāra darījumu būtību un patiesumu.

[4] Valsts ieņēmumu dienests paskaidrojumā papildus Lēmumā minētajiem norāda, ka atskaitīt priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas ir nodokļa maksātāja tiesības, nevis pienākums. Tāpēc, izmantojot šādas tiesības, ikvienam nodokļu maksātājam ir jābūt skrupulozam un precīzam, pārbaudot, vai iestājas visi likuma "Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktā paredzētie nosacījumi.

[5] Uz tiesas sēdēm 2012.gada 5.jūnijā un 24.jūlijā pieteicēja neieradās. Par tiesas sēžu vietu un laiku pieteicējai paziņots likumā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēstes gan uz pieteicējas norādīto, gan arī juridisko adresi. Minētās pavēstes atpakaļsūtītas tiesai ar norādi, ka adresāts attiecīgajā adresē neatrodas, atstāts aicinājums un beidzies glabāšanas laiks. Tiesā nav saņemtas ziņas par pieteicējas neierašanās iemesliem.

Tiesa, uzklausījusi iestādes pārstāves viedokli, ņemot vērā, ka nepastāv Administratīvā procesa likuma 268. un 269.pantā minētie pamati lietas izskatīšanas atlikšanai, 2012.gada 24.jūlija tiesas sēdē nolēma pabeigt lietas izskatīšanu pēc būtības bez pieteicējas klātbūtnes.

[6] Tiesas sēdē iestādes pārstāves paskaidroja, ka pieteicējas un SIA *„/Nosaukums 2/”* darījumi faktiski nav notikuši, ko apliecina SIA *„/Nosaukums 2/”* amatpersonas paskaidrojums Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijai. Līgumos ietvertā informācija ir pretrunīgi. SIA *„/Nosaukums 2/”* nav materiāli tehnisko un darbaspēka resursu, lai sniegtu attiecīgus pakalpojumus. Pieteicēja ir rīkojusies ļaunprātīgi, ņemot vērā visus darījumu apstākļus.

[7] Tiesas sēdē tika nopratināts liecinieks *V.H.*

Motīvu daļa

[8] Tiesa, uzklausījusi iestādes pārstāvju paskaidrojumus, pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi lietā esošos pierādījumus, atzīst, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[9] Lietā izšķirams strīds par to, vai pieteicēja bija tiesīga pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā uzrādīt priekšnodokli par darījumiem ar SIA *„/Nosaukums 2/”* un vai Valsts ieņēmumu dienests pamatoti noteica pieteicējai pienākumu iemaksāt budžetā pievienotās vērtības nodokli un nokavējuma naudu.

[10] Likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punkts (*tiesību normas izteiktas redakcijā, kāda bija spēkā periodā, par kuru veikta datu atbilstības pārbaude*) noteic, ka tikai Valsts ieņēmumu dienestā reģistrētai apliekamai personai ir tiesības nodokļa deklarācijā kā priekšnodokli no budžetā maksājamās nodokļa summas atskaitīt no citām apliekamajām personām saņemtajos nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par precēm un pakalpojumiem savu ar nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, kā arī tādu ārvalstīs veiktu darījumu nodrošināšanai, kuri būtu apliekami ar nodokli, ja tie tiktu veikti iekšzemē.

Minētā panta $1.^2$daļa tostarp noteic, ka nodokļa rēķinos norādītās nodokļa summas par saņemtajām precēm vai pakalpojumiem atskaitāmas pēc preču vai pakalpojuma un nodokļa rēķina saņemšanas vai pēc nodokļa rēķinā norādītās nodokļa summas samaksas avansā.

Tātad preču piegādes vai pakalpojumu sniegšanas gadījumā personai ir tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu vienīgi tad, ja ir ievēroti šādi priekšnoteikumi: 1) persona ir reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā kā ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā persona; 2) tā saņēmusi preci vai pakalpojumu un atbilstošu nodokļa rēķinu vai samaksājusi avansā nodokļa rēķinā norādīto summu; 3) prece vai pakalpojums saņemts no citas ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas, kas atbilstošā kārtībā reģistrēta Valsts ieņēmumu dienestā; 4) saņemtā prece vai pakalpojums tiek izmantots savu ar pievienotās vērtības nodokli apliekamo darījumu nodrošināšanai, tas ir, tiek radīta jauna ar pievienotās vērtības nodokli apliekamā prece vai pakalpojums (*sal. sk., piemēram, Senāta 2004.gada 7.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-114/2004 9.punktu, 2005.gada 30.marta sprieduma lietā Nr.SKA-23/2005 14.punktu, 2005.gada 4.jūlija sprieduma lietā Nr.SKA-208/2005 10.punktu, 2005.gada 16.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-472/2005 10.punktu, 2006.gada 17.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-14/2006 12.punktu, 2007.gada 26.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-154/2007 9.punktu, 2007.gada 25.jūnija sprieduma lietā Nr.SKA-296/2007 12.punktu, 2008.gada 8.maija sprieduma lietā Nr.SKA 144/2008 9.punktu, 2008.gada 15.maija sprieduma lietā Nr.SKA-121/2008 9.punktu*).

No iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka priekšnoteikums priekšnodokļa atskaitīšanai tostarp ir tas, ka prece vai pakalpojums saņemts no citas ar pievienotās vērtības nodokli apliekamās personas un ka pakalpojumu faktiski sniegusi vai preci faktiski piegādājusi tieši nodokļa rēķinā norādītā persona (*sk., piemēram, Senāta 2010.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmuma lietā Nr.SKA-416/2010 13.punktu*).

Lai persona iegūtu tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu, ir vienlaikus jāpastāv visiem minētajā tiesību normā uzskaitītajiem priekšnoteikumiem. Ja kāds no šiem priekšnoteikumiem nepastāv, persona nav tiesīga atskaitīt priekšnodokli.

[11] Konkrētajā gadījumā iestāde ir secinājusi, ka darījumi starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 2/”* faktiski nav notikuši, tādēļ pieteicēja nebija tiesīga kā priekšnodokli pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā par 2010.gada februāri uzrādīt 17 796,18 latus saskaņā ar SIA *„/Nosaukums 2/”* izrakstītajiem nodokļa rēķiniem un deklarēt no budžeta atmaksājamo nodokļa summu 163,18 latus.

Tādējādi tiesai jāpārbauda minētā secinājuma pamatotība.

[12] Kā izriet no lietā konstatētajiem apstākļiem, pieteicēja un SIA *„/Nosaukums 2/”* 2010.gada 4.janvārī noslēdza līgumu Nr.04/01/2010-ANT (*lietas 35.-36.lapa*), saskaņā ar kuru SIA *„/Nosaukums 2/”* apņemas veikt SIA *„/Nosaukums/”* norādīto preču šķirošanu, marķēšanu, saņemšanu un izsniegšanu laika posmā no 2010.gada 4.janvāra līdz 2010.gada 29.janvārim.

2010.gada 5.februārī SIA *„/Nosaukums 2/”* izrakstīja rēķinu Nr.ANT202010-R (*lietas 39.lapa*) par preču šķirošanu, marķēšanu, saņemšanu un izsniegšanu no 2010.gada 4.janvāra līdz 2010.gada 29.janvārim. Rēķina kopsumma 9393,89 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 1630,34 lati.

2010.gada 5.februārī sastādīts pieņemšanas-nodošanas akts (*lietas 41.lapa*), kurā norādīts, ka SIA *„/Nosaukums 2/”* saskaņā ar līgumu Nr.04/01/2010-ANT ir veikusi preču šķirošanu, marķēšanu, saņemšanu un izsniegšanu un ka darbi ir veikti pilnā apjomā saskaņā ar līgumu.

2010.gada 1.februārī pieteicēja un SIA *„/Nosaukums 2/”* noslēdza līgumu Nr.01/02/2010-ANT (*lietas 65.-66.lapa*), saskaņā ar kuru SIA *„/Nosaukums 2/”* apņemas sniegt treilera, greidera un traktora pakalpojumus SIA *„/Nosaukums/”* norādītajā maršrutā un objektā.

2010.gada 2.februārī sastādīts pieņemšanas-nodošanas akts (*lietas 69.lapa*), kurā norādīts, ka SIA *„/Nosaukums 2/”* saskaņā ar līgumu 01/02/2010-ANT ir sniedzis treilera,

greidera un traktora pakalpojumus, darbi veikti pilnā apjomā saskaņā ar līgumu.

2010.gada 2.februārī SIA *„/Nosaukums 2/"* izrakstīja rēķinu Nr.ANT202004-R (*lietas 38.lapa*) par greidera, treilera un traktora pakalpojumiem. Rēķina kopsumma 1978,51 lats, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 343,38 lati.

SIA *„/Nosaukums 2/"* arī izrakstījusi virkni pavadzīmju, proti,

1) 2010.gada 1.februāra pavadzīmi Nr.ANT202001-P (*lietas 67.lapa*) par dažādu pārtikas produktu (rulešu, šokolādes, konfekšu) piegādi; pavadzīmes kopsumma 24 660,42 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 4279,91 lats;
2) 2010.gada 2.februāra pavadzīmi Nr.ANT202005-P (*lietas 40.lapa*) par autokrāsu piegādi; pavadzīmes kopsumma 19 854,56 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 3445,83 lati;
3) 2010.gada 1.februāra pavadzīmi Nr.ANT202002-P (*lietas 42.lapa*) par šķembām ar piegādi; pavadzīmes kopsumma 8830,54 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 1532,57 lati;
4) 2010.gada 3.februāra pavadzīmi Nr.ANT202006-P (*lietas 43.lapa*) par apdrukātu un izšūtu polo kreklu un T-kreklu piegādi; pavadzīmes kopsumma 5433,93 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 943,08 lati;
5) 2010.gada 3.februāra pavadzīmi Nr.ANT202007-P (*lietas 68.lapa*) par metāla plauktu sistēmas piegādi; pavadzīmes kopsumma 19 078,90 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 3311,21 lats;
6) 2010.gada 4.februāra pavadzīmi Nr.ANT202008-P (*lietas 44.lapa*) par autokrāsu un autolakas cietinātāja piegādi; pavadzīmes kopsumma 10 055 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 1745,08 lati;
7) 2010.gada 4.februāra pavadzīmi Nr.ANT202009-P (*lietas 45.lapa*) par kartona kastu piegādi; pavadzīmes kopsumma 1458,53 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 253,13 lati (*lietas 45.lapa*);
8) 2010.gada 15.februāra pavadzīmi Nr.ANT202011-P (*lietas 46.lapa*) par dažādu pārtikas produktu piegādi; pavadzīmes kopsumma 1795,64 lati, tajā skaitā pievienotās vērtības nodoklis 311,64 lati.

Pieteicēja visas minētajās pavadzīmēs un rēķinos norādītās nodokļa summas (kopā 17 796,18 latus) deklarēja kā priekšnodokli 2010.gada februāra pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā.

[13] Iestāde, veicot datu atbilstības pārbaudi, konstatējusi vairākus apstākļus, kuri, iestādes ieskatā, rada pamatotas šaubas par to, ka ir notikuši darījumi starp pieteicēju un SIA *„/Nosaukums 2/"*.

SIA *„/Nosaukums 2/"* deklarētais pamatdarbības veids ir pārējā mazumtirdzniecība ārpus veikaliem, stendiem un tirgiem, taču 2010.gada februārī sabiedrībai nav reģistrētas struktūrvienības un elektroniskie kases aparāti. 2010.gada februārī SIA *„/Nosaukums 2/"* bija deklarējusi vienu darba ņēmēju – valdes priekšsēdētāju *V.H.* (*lietas 83.lapa*). Atbilstoši Valsts tehniskās uzraudzības aģentūras un Ceļu satiksmes drošības direkcijas sniegtajai informācijai SIA *„/Nosaukums 2/"* nebija reģistrēta traktortehnika un transportlīdzekļi (*lietas 84.-85.lapa*). SIA *„/Nosaukums 2/"* pievienotās vērtības nodokļa deklarācijā par 2010.gada februāri deklarētā vienīgā darījumu partnera (SIA *„/Nosaukums 3/", lietas 87.-90.lapa*) darbības veids ir būvlaukuma sagatavošana, akmeņu, smilšu un māla ieguve, cementa, kaļķa un ģipša ražošana u.c. (*atbilstoši publiskajā datu bāzē Lursoft pieejamajai informācijai*).

2010.gada 15.decembra paskaidrojumā Valsts ieņēmumu dienesta Finanšu policijas pārvaldei (*lietas 96.-98.lapa*) SIA *„/Nosaukums 2/"* valdes priekšsēdētājs *V.H.* tostarp norāda, ka bija SIA *„/Nosaukums 2/"* valdes loceklis no 2009.gada vasaras līdz 2009.gada beigām, bet no 2010.gada janvāra vajadzēja būt *S.M.* Kāds no paziņām piedāvāja pārrakstīt uzņēmumu uz *S.M.* vārda, ko arī izdarīja. Naudu par to nesaņēma. Uzņēmumu pārrakstīja uz sava vārda

pēc kādas paziņas lūguma. Tika atvērts konts SEB bankā. Visu, kas saistīts ar bankas konta pārvaldību, nodeva grāmatvedei *Ļ.L.* Nevienu nav pilnvarojis rīkoties ne savā, ne uzņēmuma vārdā. Nezina, ar ko faktiski nodarbojas SIA *„/Nosaukums 2/”*, jo nav redzējis preces, kas uzrādītas pavadzīmēs, savukārt to, kas tieši jānorāda pavadzīmēs, man teica *J.J.*, kurš stādījās priekšā kā uzņēmuma *„/Nosaukums 4/”* pārstāvis. Uzņēmums atradās *V.H.* deklarētajā dzīvesvietas adresē */adrese/*. Oficiāli SIA *„/Nosaukums 2/”* vienīgais darbinieks bija *V.H.* Grāmatvedei tika maksāts, noņemot no uzņēmuma konta 200 latus mēnesī. Visi dokumenti glabājas pie *Ļ.L.* Pārskatus iesniegšanai Valsts ieņēmumu dienestā sagatavoja grāmatvede *Ļ.L. V.H.* tos parakstīja, atskaišu saturs viņam nav zināms. Nezina, kas ir stingrās uzskaites kvītis. *V.H.* zvanīja *J.J.* un teica, cik un par kādu cenu ir nepieciešams. Darījumi tika noformēti tikai uz papīra, to raksturs *V.H.* nav zināms. Saistībā ar piegādātājiem var paskaidrot tikai to, ko atceras no parakstītajiem dokumentiem, tas ir, parakstīja dokumentus par darījumiem ar *„/Nosaukums 5/”* un *„/Nosaukums 6/”*, nezina, no kurienes uzradās tieši šie uzņēmumi, jo ar to pārstāvjiem nekomunicēja. Pircējs ir tikai pēc dokumentiem un divām telefona sarunām *V.H.* zināmais *J.J.*, kurš pārstāvēja uzņēmumu *„/Nosaukums 4/”*. Nezina, kā tika atrasti piegādātāji, ne ar vienu no viņiem nav ticies un nav vienojies par piegādēm, nevienam nav devis norādījumus to darīt. Darījumu partneru datus Uzņēmumu reģistrā un Valsts ieņēmumu dienestā nav salīdzinājis, nezina, kā tas jādara. Nezina, kā tika veikta apmaksa un vai vispār tika veikta, jo nebija pieejas bankas kontam. Līgumus nav parakstījis, nezina, kurš tos parakstīja. Parakstīja tikai rēķinus. Par sadarbību ar piegādātājiem un pircējiem nezina, ir tikai parakstījis rēķinus. Parādsaistību apmērs nav zināms, jo uzņēmumā, izņemot rēķinu parakstīšanu, ne ar ko citu nenodarbojās un tā darbību nevadīja. Uzņēmumam transportlīdzekļu nav un nav bijis.

Tiesas sēdē, nopratināts kā liecinieks, *V.H.* paskaidroja, ka ir bijis SIA *„/Nosaukums 2/”* amatpersona, bet ka minētā sabiedrība 2010.gada janvārī nav veikusi nekādu darbību, ir bijis iesniegts maksātnespējas pieteikums. SIA *„/Nosaukums 2/”* nodarbojās ar starpniecības pakalpojumu sniegšanu aparatūras piegādē. SIA *„/Nosaukums/”* neatceras, *G.N.* neko neizsaka, šādu personu nepazīst un ar viņu nav ticies. Nevar pateikt, vai ir bijuši darījumi ar SIA *„/Nosaukums/”*. Lietas materiālos esošos līgumus un rēķinus nav parakstījis. Nav sniedzis preču šķirošanas, marķēšanas, treilera un greidera pakalpojumus, nav piegādājis auto krāsas, konfektes, šokolādi. Darījumus nav noslēdzis. SIA *„/Nosaukums 2/”* juridiskā adrese bija liecinieka dzīvoklī. Lieciniekam nav zināma adrese */adrese/*. Darījuma dokumentus liecinieks nav sastādījis. Liecinieks bija ieradies Finanšu policijas pārvaldē un sniedza paskaidrojumus. SIA *„/Nosaukums 2/”* bija divi darbinieki – liecinieks un grāmatvede, citu darbinieku nebija (*tiesas sēdes protokols, lietas 109.-110.lapa*).

[14] Izvērtējot kopsakarā iepriekš norādītos apstākļus (*sk. šā sprieduma 13.punktu*), tiesa atzīst par pamatotu iestādes secināto, ka strīdus darījumi starp SIA *„/Nosaukums/”* un SIA *„/Nosaukums 2/”* faktiski nav notikuši.

Komerclikuma 221.panta pirmā daļa noteic, ka valde ir sabiedrības izpildinstitūcija, kura vada un pārstāv sabiedrību. Tātad, lai arī saimniecisko darbību veic komercsabiedrība kā juridiska persona, tomēr juridiska persona nevar darboties bez pārstāvja starpniecības. Līdz ar to ir būtiski noskaidrot personu, kurai ir tiesības pārstāvēt komercsabiedrību.

Konkrētajā gadījumā amatpersona, kura bija tiesīga pārstāvēt SIA *„/Nosaukums 2/”* laikā, kad tika slēgti līgumi un izrakstīti rēķini un pavadzīmes, bija *V.H.* Savukārt, kā izriet no *V.H.* sniegtajiem paskaidrojumiem iestādē, viņš nezina, ar ko faktiski nodarbojas SIA *„/Nosaukums 2/”*, preces nav redzējis, ir tikai parakstījis dokumentus, sabiedrībai nav darbinieku un transportlīdzekļu. No *V.H.* liecības tiesas sēdē izriet, ka *V.H.* nav veicis darījumus ar SIA *„/Nosaukums/”*, nav parakstījis lietas materiālos esošos līgumus, rēķinus, nodošanas-pieņemšanas aktus un pavadzīmes, nav sniedzis darījumu apliecinošajos dokumentos norādītos pakalpojumus, nekad nav ticies ar *G.N.* un šo personu nepazīst.

Tiesas ieskatā, nav iespējama komercsabiedrības tiesiska saimnieciskā darbība, ja tās amatpersona sabiedrību faktiski nav vadījusi, nekā nezina par sabiedrības saimniecisko darbību un veiktajiem darījumiem, kā arī noliedz jebkādu darījumu esamību ar citu komersantu. Tāpat jāņem vērā, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* nav ne materiāltehnisko resursu (sabiedrībai nav reģistrēta ne traktortehnika, ne arī transportlīdzekļi, ar kuriem būtu iespējama pakalpojumu sniegšana un preču piegāde), ne arī darbaspēka resursu, lai nodrošinātu attiecīgo preču piegādi un pakalpojumu sniegšanu.

Tiesas ieskatā, minētie apstākļi apliecina, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* ne tiesiski, ne arī faktiski nav veikusi strīdus darījumus.

[14] Likuma „Par grāmatvedību" 2.panta pirmā daļa noteic, ka uzņēmuma pienākums ir kārtot grāmatvedību. Grāmatvedībā uzskatāmi atspoguļojami visi uzņēmuma saimnieciskie darījumi, kā arī katrs fakts vai notikums, kas rada pārmaiņas uzņēmuma mantas stāvoklī. Grāmatvedību kārto tā, lai grāmatvedības jautājumos kvalificēta trešā persona varētu gūt patiesu un skaidru priekšstatu par uzņēmuma finansiālo stāvokli bilances datumā, tā darbības rezultātiem, naudas plūsmu noteiktā laikposmā, kā arī konstatēt katra saimnieciskā darījuma sākumu un izsekot tā norisei.

Minētā panta otrā daļa savukārt noteic, ka grāmatvedības sniegtajai informācijai jābūt patiesai, salīdzināmai, savlaicīgai, nozīmīgai, saprotamai un pilnīgai.

Likuma „Par grāmatvedību" 7.pants tostarp noteic, ka grāmatvedības reģistros nedrīkst izdarīt ierakstus, kuri nav pamatoti ar attaisnojuma dokumentu.

No minētajām tiesību normām nepārprotami izriet, ka darījumu ir iespējams apstiprināt vienīgi ar tiesiskiem attaisnojuma dokumentiem, proti, ar tādiem dokumentiem, kuros precīzi un patiesi ir atspoguļota konkrētā darījuma norise.

Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā iestādes un tiesas konstatēto, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* nav sniegusi pakalpojumus un piegādājusi preces, par kurām izrakstīti rēķini (pavadzīmes), uz kuru pamata pieteicēja veikusi ierakstus grāmatvedības reģistros un atskaitījusi priekšnodokli, minētie rēķini nav atzīstami par tiesiskiem attaisnojuma dokumentiem likuma „Par grāmatvedību" izpratnē, uz kuru pamata drīkst veikt ierakstus uzņēmuma grāmatvedības reģistros.

[15] Pieteicēja uzskata, ka strīdus darījumi ar SIA *„/Nosaukums 2/"* ir faktiski notikuši, ko apliecina gan dokumenti, gan arī pieteicējas paskaidrojumi.

Proti, pieteicēja ir iesniegusi *G.N.* 2010.gada 13.augusta paskaidrojumu (*lietas 71.lapa*), kurā *G.N.* norāda, ka SIA *„/Nosaukums/"* nodarbojās ar dažādu preču (mēbeles, audumi, tehnoloģiskās iekārtas, pārtikas produkti u.c.) vairumtirdzniecību un dažādu pakalpojumu (transporta, reklāmas, juridiskie u.c.) sniegšanu. SIA *„/Nosaukums/"* ir plašs darījumu partneru loks, kuriem ir dažādas nepieciešamības pēc precēm un pakalpojumiem. Apzinot darījumu partneru vajadzības, SIA *„/Nosaukums/"* veidoja savus piedāvājumus precēm un pakalpojumiem, tika piesaistīti daudzi apakšuzņēmēji, kas sniedza pakalpojumus SIA *„/Nosaukums/"* darījumu partneriem, kuros SIA *„/Nosaukums/"* var tikt uzskatīts kā starpnieks. Visus darījumus slēdza *G.N.* personīgi laikā, kad pildīja SIA *„/Nosaukums/"* valdes locekļa funkcijas. *G.N.* ir personīgi pazīstams ar katru no SIA *„/Nosaukums/"* darījumu partneriem vai to pārstāvjiem. Ar SIA *„/Nosaukums 2/"* īpašnieku *V.H.* iepazinās caur darījumu partneriem. *G.N.* ir vairākkārt ticies ar *V.H.* darījumu slēgšanas vietās, ir bijis SIA *„/Nosaukums 2/"* biroja telpās Rīgā, */adrese/*, kur personīgi ticies ar *V.H.* Šo tikšanos laikā tika pārspriesta un izskatīta darījumu veikšanas gaita, vieta, transports. Darbi tika izpildīti laicīgi un labā kvalitātē, arī ar preču piegādēm nekādas problēmas nebija, ko apliecina SIA *„/Nosaukums/"* un SIA *„/Nosaukums 2/"* parakstītie pieņemšanas-nodošanas akti, izrakstītās preču pavadzīmes un rēķini par pakalpojumiem. Savukārt SIA *„/Nosaukums/"*

saņemtos pakalpojumus un piegādātās preces realizēja tālāk saviem sadarbības partneriem nemainīgā kvalitātē.

No minētā paskaidrojuma izriet, ka darījumi ar SIA *„/Nosaukums 2/"* ir faktiski notikuši un ka SIA *„/Nosaukums/"* amatpersona *G.N.* personīgi pazīst SIA *„/Nosaukums 2/"* amatpersonu *V.H.*, ir vairākkārt ar viņu ticies un apspriedis darījumu gaitu un īstenošanu. Minētās ziņas ir pretrunā ar pārējiem lietā konstatētajiem apstākļiem, kuri apliecina, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* faktiski neveica strīdus darījumus. Proti, kā izriet no *V.H.* liecības, *V.H.* nezina ne SIA *„/Nosaukums/"*, nepazīst *G.N.* un nekad nav ar viņu ticies, nav arī parakstījis lietas materiālos esošos darījumus apliecinošos dokumentus. Tiesa konkrētajā gadījumā dod priekšroku *V.H.* liecībā ietvertajām ziņām par faktiem (proti, ka darījumi ar SIA *„/Nosaukums/"* nav notikuši), ņemot vērā, ka *V.H.* pirms liecības sniegšanas tika brīdināts par krimināltatbildību, kas iestājas apzināti nepatiesas liecības sniegšanas gadījumā, turklāt tiesai, uzklausot *V.H.* liecību, neradās šaubas, ka liecinieks sniedz patiesas ziņas. Savukārt *G.N.* kā bijusī SIA *„/Nosaukums/"* amatpersona ir ieinteresēts sniegt tādas ziņas, kas apliecinātu minētās sabiedrības tiesības uz priekšnodokļa atskaitījumiem. Turklāt *G.N.* paskaidrojums nesatur nekādas sīkākas ziņas par darījumu faktisko norisi, bet gan tikai vispārīgus apgalvojumus par to, ka darījumi ir notikuši. Šādi vispārīgi apgalvojumi jebkurā gadījumā nevar atspēkot tās šaubas, kuras iestādei ir radušās par SIA *„/Nosaukums 2/"* spēju nodrošināt faktisku strīdus darījumu veikšanu.

[16] Atbilstoši Eiropas Savienības tiesas judikatūrai tiesības uz priekšnodokļa atskaitīšanu saglabājas tikai tad, ja nepastāv krāpnieciska vai ļaunprātīga rīcība. Sestā direktīva ir jāinterpretē tādējādi, ka tā iestājas pret nodokļa maksātāja tiesībām atskaitīt priekšnodokli, ja darījumi, kas piešķir šādas tiesības, ir uzskatāmi par ļaunprātīgu rīcību. Ja nodokļu administrācija konstatē, ka atskaitīšanas tiesības ir izlietotas krāpjoties, tai ir tiesības ar atpakaļejošu spēku pieprasīt atskaitīto summu atmaksāšanu *(sk. spriedumu lietā C-268/83, 24.punkts; spriedumu lietā C-110/94, 24.punkts)*, un valsts tiesai ir jāaizliedz izmantot tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, ja uz objektīvu pierādījumu pamata tiek atzīts, ka šīs tiesības tikušas izmantotas krāpjoties *(sk. spriedumu lietā C-32/03, 34.punkts)*.

Konkrētajā gadījumā, ņemot vērā iestādes un tiesas konstatētos faktus par pieteicējas darījuma partneri, pieteicējas amatpersonām bija jāzina, ka darījumi faktiski nav notikuši. Vēl vairāk, pieteicējas amatpersona ir sniegusi nepatiesas ziņas par strīdus darījumu apstākļiem. Līdz ar to, pieteicējai iegrāmatojot dokumentus, kuri neatbilst faktiski notikušam darījumam, ir konstatējama pieteicējas ļaunprātīga rīcība. Savukārt ļaunprātīga tiesību izmantošana ir šķērslis priekšnodokļa atskaitīšanai.

[17] Ņemot vērā visus iepriekš norādītos apsvērumus, tiesa atzīst, ka SIA *„/Nosaukums 2/"* 2010.gada 1., 2., 3., 4., 5. un 15.februārī izrakstītie rēķini (*sk. šā sprieduma 12.punktu*) nav uzskatāmi par nodokļa rēķiniem, uz kuru pamata atbilstoši likuma „Par pievienotās vērtības nodokli" 10.panta pirmās daļas 1.punktam pieteicēja bija tiesīga veikt priekšnodokļa atskaitījumus.

[18] Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 23.panta 5.[1]daļa noteic, ka datu atbilstības pārbaudi veic triju gadu laikā no normatīvajos aktos noteiktā maksāšanas termiņa. Datu atbilstības pārbaudes laikā nodokļu vai informatīvajā deklarācijā konstatējot neatbilstības starp nodokļu maksātāja iesniegto informāciju un nodokļu administrācijas rīcībā esošo informāciju, nodokļu administrācija par to informē nodokļu maksātāju, nosūtot paziņojumu par konstatētajām konkrētajām neatbilstībām ar uzaicinājumu 30 dienu laikā no paziņojuma saņemšanas dienas iesniegt nodokļu administrācijai nodokļu deklarācijas vai informatīvās deklarācijas precizējumu vai konstatēto neatbilstību pamatotu izskaidrojumu. Ja nodokļu maksātājs noteiktajā termiņā nav novērsis paziņojumā norādītās neatbilstības, nodokļu

administrācija pieņem lēmumu par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem, kurā veic budžetā maksājamo vai atmaksājamo summu pārrēķinu, nosaka par labu budžetam piedzenamo nodokļa summu (starpību starp maksātāja deklarēto un datu atbilstības izvērtēšanas rezultātā precizēto nodokļu summu) un aprēķina nokavējuma naudu šā likuma 29.panta otrajā daļā noteiktajā apmērā par periodu no deklarētās nodokļa summas maksāšanas termiņa līdz šā lēmuma pieņemšanas dienai. Lēmumā papildus aprēķināto nodokļa summu un nokavējuma naudu nodokļu maksātājs iemaksā budžetā 30 dienu laikā no lēmuma saņemšanas dienas. Ja šajā termiņā nodokļu maksātājs neveic lēmumā norādītos maksājumus, nokavējuma naudas aprēķināšana tiek atjaunota no dienas, kad pieņemts lēmums par datu atbilstības pārbaudes rezultātiem.

Tiesa konstatē, ka Valsts ieņēmumu dienests 2010.gada 12.jūlijā pieteicējai nosūtīja paziņojumu par konstatētajām neatbilstībām un lūdza līdz 2010.gada 18.augustam iesniegt pievienotās vērtības nodokļa deklarācijas precizējumu vai pamatotu izskaidrojumu par konstatētajām neatbilstībām (*lietas 47.lapa*).

Tā kā pieteicējas iesniegtais skaidrojums iestādes ieskatā nebija pamatots, Valsts ieņēmumu dienests 2010.gada 6.septembrī pieņēma lēmumu (*lietas 18.-28.lapa*), ar kuru noteica budžetā maksājamo pievienotās vērtības nodokļa summu 17 633 latus (starpība starp maksātāja deklarēto un datu atbilstības izvērtēšanas rezultātā precizēto nodokļa summu), samazināja no budžeta atmaksājamo pievienotās vērtības nodokli 163,18 latus, kā arī atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 29.panta otrajai daļai aprēķināja nokavējuma naudu 1472,36 latus par laiku no 2010.gada 23.marta līdz 2010.gada 5.septembrim. Augstāka amatpersona zemākas amatpersonas veikto nodokļu aprēķinu atstājusi negrozītu.

[19] Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

Noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību *„/Nosaukums/"* pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta 2010.gada 26.oktobra lēmuma Nr.22.4.6/55534 atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese *(paraksts)* L.Konošonoka

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese _____ L.Konošonoka
Rīgā, 2012.gada 3.augustā